

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **A. H.**
bytem X

proti
žalované: **Zaměstnanecká pojišťovna Škoda**
sídlem Husova 302, Mladá Boleslav

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2020, č. j. 104152/20-E, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, o žádosti o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se odmítá.**
- II. Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce se zamítají.**
- III. Soud vyzývá žalobkyni, aby ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za podanou žalobu, který činí podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků 3 000 Kč, a to na účet soudu č. 3703-8729111/0710, VS: 5440000520.**
- IV. Žalobkyně je povinna ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za první návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podaný dne 7. 12. 2020, a to na účet soudu č. 3703-8729111/0710, VS: 5440000520.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 7. 12. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla její žádost o obnovu řízení ve věci výkazů nedoplatků č. 15020241 a č. 12920242 ze dne 9. 3. 2020.
2. Dne 20. 1. 2021 podala žalobkyně podání označené jako (v pořadí druhý) návrh na přiznání odkladného účinku. Podle jeho obsahu je však soud posoudil tak, že z podstatné části jde o doplnění žaloby. Žalobkyně v něm totiž uvádí, že žalovaná nesprávně zjistila skutkový stav a nesprávně jej právně posoudila a že nezohlednila, že žalobkyně nemohla v průběhu řízení, jež vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, z objektivních příčin řádně hájit svá práva a zájmy. Stran naplnění podmínek stanovených v § 73 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku žalobkyně neuvedla nic, resp. uvedla obecně pouze, že má za to, že jsou pro jeho přiznání splněny zákonné podmínky. Tímtož obecným tvrzením se přitom soud zabýval už při posouzení prvního návrhu na přiznání odkladného účinku,

který usnesením ze dne 4. 1. 2021, č. j. 54 Ad 5/2020-14, zamítl. S ohledem na skutečnost, že o obsahově totožném návrhu již bylo pravomocně rozhodnuto, soud nyní podaný druhý návrh na přiznání odkladného účinku, jenž neobsahuje žádná nová, dříve neuplatněná tvrzení, odmítl (analogicky viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007-150, dostupný na www.nssoud.cz). I kdyby snad soud dovodil, že některé formulace použité v návrhu jsou nové, nezbylo by než návrh z totožných důvodů jako v předchozím případě zamítnout, což by navíc žalobkyni zatížilo další poplatkovou povinností.

3. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků.
4. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát.
5. Žalobkyně společně s podanou žalobou požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Soud ji usnesením ze dne 11. 12. 2020, č. j. 54 Ad 5/2020-8, vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne předložila vyplněné *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*. Proti tomuto usnesení brojila žalobkyně námitkami podle § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících, ve znění pozdějších předpisů. Soud usnesením ze dne 4. 1. 2021, č. j. 54 Ad 5/2020-14, námitky zamítl, usnesení ze dne 11. 12. 2020 potvrdil a poučil žalobkyni o tom, že má vyplněné potvrzení předložit ve lhůtě 1 týdne od doručení usnesení ze dne 4. 1. 2021. Podle doručenky bylo žalobkyni toto usnesení doručeno dne 7. 1. 2021. Posledním dnem, kdy měla žalobkyně vyplněné potvrzení podat soudu či alespoň k poštovní přepravě, tak byl čtvrtek 14. 1. 2021. Toho dne žalobkyně (obyčejnou e-mailovou zprávou bez elektronického podpisu) pouze avizovala, že vyplněné potvrzení soudu odesílá „*per post*“. To ovšem učinila až dne 20. 1. 2021, kdy soudu zaslala vyplněné potvrzení datovou schránkou. Žalobkyně tedy potvrzení zaslala soudu až po stanovené lhůtě.
6. Soud při posouzení následků opožděného předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech analogicky vycházel z právních závěrů formulovaných v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 2 Azs 117/2004-54. V odkazované věci se jednalo o situaci, kdy krajský soud žalobce vyzval k odstranění vad žaloby, což žalobce učinil, ovšem až po uplynutí lhůty, již mu k tomu soud stanovil. Krajský soud k opožděnému podání obsahující doplnění žaloby nepřihlédl a žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. pro neodstranění vad. Nejvyšší správní soud nicméně konstatoval, že nebyl žádný důvod, proč by samotná skutečnost, že byly vady žaloby odstraněny až po stanovené lhůtě, měla bránit věcnému projednání této žaloby. Usnesení krajského soudu proto zrušil a uložil mu pokračovat v řízení. I v právě posuzované věci, v níž jde o opožděné předložení potvrzení, se jedná pouze o lhůtu soudcovskou a pořádkovou. Soud tedy dospěl k závěru, že samotná skutečnost, že žalobkyně zaslala potvrzení až po uplynutí k tomu stanovené lhůty, nebrání tomu, aby soud rozhodl o její žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.
7. Žalobkyně v potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech uvedla, že její příjmy tvoří příjmy z podnikání (jak doloženo daňovým přiznáním, v roce 2019 šlo po zdanění o částku 159 208 Kč ročně a i v předchozích pěti letech šlo podle žalobkynina

tvrzení průměrně o částku přibližně 160 000 Kč ročně, tedy přibližně 13 000 Kč měsíčně) a starobní důchod ve výši 14 693 Kč měsíčně, z něhož se však žalobkyni každý měsíc exekučně sráží 2 448 Kč (výše důchodu i srážky je doložena výplatními doklady). Další majetek větší ceny žalobkyně neuvádí (naznačuje jen, že jde o „stavby“) s tím, že je s ohledem na její exekuce obstaven, a proto by beztak nemohl být zpeněžen a získané peníze využity na zaplacení soudního poplatku. Jde-li o žalobkyniny výdaje, uvádí, že jen za bydlení a s tím spojené služby platí 13 860 Kč měsíčně (doloženo doklady o platbách SIPO). Její další závazky tvoří půjčky, jež si vzala z různých důvodů a jejichž jistina v součtu dosahuje téměř 600 000 Kč, a také již vedené exekuce. Z dalších doložených dokladů vyplývá, že žalobkyně má dva bankovní účty u Komerční banky, na nichž je ve prospěch dvou různých exekucí blokováno 4 207 275 Kč a 548 837 Kč. Dále žalobkyně doložila platební výměr, jímž jí byla vyměřena daň z nemovitých věcí nacházejících se v Rokytnici nad Jizerou za rok 2020 ve výši 66 170 Kč, přičemž z tohoto platebního výměru a z katastru nemovitostí se jeví, že jde o budovy dříve užívané pro zemědělskou výrobu.

8. Soud musí konstatovat, že žalobkyně nevyplnila potvrzení zcela kompletně. Zejména nesdělila nic o svém osobním majetku (část VII), ač v této rubrice výslovně tvrdí, že nějaký majetek větší ceny má, ale jelikož by jej nebylo možné užít k zaplacení soudního poplatku, nepokládá za potřebné jej uvádět. Tato úvaha však žalobkyni nepřisluší. Má-li soud rozhodnout o jejím osvobození od soudních poplatků, musí mít možnost učinit si na základě jí poskytnutých údajů komplexní představu o majetkové situaci žalobkyně. Žalobkyně také v prohlášení uvedla, že si k uhrazení svých dřívějších dluhů vzala půjčku ve výši 592 560 Kč. Neuvedla však, jaká je splatnost tohoto dluhu, zda dluh splácí, případně kolik činí případné splátky. Navíc existenci tohoto dluhu pouze tvrdila, aniž by jej jakkoliv doložila.
9. Úplné a pravdivé vylíčení a doložení majetkových poměrů je základní předpokladem k tomu, aby soud mohl posoudit poměry účastníka řízení, jenž žádá o osvobození od soudních poplatků. Břemeno tvrzení a důkazní břemeno přitom tíží účastníka řízení, jenž je povinen uvést a prokázat veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení žádosti. Vyplyne-li z uvedených údajů či obsahu spisu, že jsou nevěrohodné, popř. neúplné, soud žádost bez dalšího zamítne (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 118/11, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009-88, publ. pod č. 1962/2010 Sb.NSS). Byť žalobkyně poměrně detailně vylíčila a doložila výši a strukturu svých pravidelných příjmů, jakož i výdajů spojených s bydlením, shora uvedené nedostatky brání tomu, aby mohl soud komplexně zhodnotit její celkové majetkové, výdělkové a osobní poměry. Soud proto konstatuje, že žalobkyně neunesla břemeno tvrzení a břemeno důkazní, v důsledku čehož neprokázala, že splňuje předpoklady k tomu, aby byla osvobozena od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. Soud proto žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl. Protože jednou z podmínek pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s. je právě splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, zamítl soud rovněž žádost o ustanovení zástupce.
10. Nad rámec uvedeného ovšem soud dodává, že nebyla splněna ani další podmínka pro přiznání osvobození od soudních poplatků, jež plyne z § 36 odst. 3 třetí věty s. ř. s., podle něhož soud zamítne žádost také tehdy, dospěje-li k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný. Žalobkyně v daném případě napadá rozhodnutí žalované, z jehož obsahu plyne, že jí byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci dvou výkazů nedoplatků

pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Nicméně v žalobě, v žádném z dalších podání určených soudu ani v písemnostech (podáních učiněných v průběhu správního řízení), na něž odkázala mj. v návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 20. 1. 2021, žalobkyně neuvedla ani nenaznačila žádné relevantní skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí dle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, které by mohly být (třeba jen náznakem) považovány za důvod obnovy řízení. Žalobkyně se ve svých podáních místo toho soustředí na údajné nedostatky procesního postupu a skutkových zjištění žalované v dřívějších fázích správního řízení (byť i tato tvrzení jsou poměrně nekonkrétní a obecná). Případné procesní vady správního řízení však důvodem obnovy řízení být nemohou. Za daných okolností tak soud dospěl k závěru, že žaloba nemůže být (i v případě jejího doplnění hypoteticky ustanoveným advokátem) úspěšná.

11. Jelikož soud neosvobodil žalobkyni od soudních poplatků, vyzval ji k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč. K úhradě soudního poplatku stanovil soud náhradní lhůtu v délce odpovídající lhůtě pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků. Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, jestliže poplatník ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl soudní poplatek dosud zaplatit.
12. Čtvrtým výrokem uložil soud žalobkyni povinnost zaplatit soudní poplatek za podání prvního návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, jenž byl součástí žaloby podané dne 7. 12. 2020. Jak již bylo uvedeno, o tomto návrhu rozhodl soud usnesením ze dne 4. 1. 2021, č. j. 54 Ad 5/2020-14, tak že jej zamítl. Soud však již v odůvodnění tohoto usnesení (v bodě 14) avizoval, že o soudním poplatku rozhodne dodatečně v závislosti na posouzení žádosti o osvobození žalobkyně od soudních poplatků. Tuto žádost soud zamítl druhým výrokem tohoto usnesení, a proto zároveň přikročil k vyměření soudního poplatku. Podle ustálené judikatury (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32) se na vznik povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku analogicky vztáhne právní úprava poplatkové povinnosti za návrh na vydání předběžného opatření. Z § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) přitom vyplývá, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na vydání předběžného opatření vzniká dnem právní moci rozhodnutí, v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Soud proto žalobkyni vyměřil soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku podle položky 20 Sazebníku, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Závěrem soud znovu zdůrazňuje, že poplatek byl vyměřen za podání prvního návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 7. 12. 2020, nikoliv za druhý návrh ze dne 20. 1. 2021, jenž byl prvním výrokem tohoto usnesení odmítnut.

Poučení:

Proti **výroku I, III a IV** tohoto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Proti **výroku II** tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. února 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu